

[Bendix.]

sagen er af så stor betydning, at vi i udvalget må have en nok så indgående drøftelse af det.

Lad mig allersidst sige, at vi er også indstillet på, at dette lovforslag om muligt skal gøres færdigt, så det kan træde i kraft til efteråret 1968. Vi kan kun give det tilsagn, at vi vil arbejde så energisk, som det er gør ligt, for, at dette skal blive muligt.

Poul Dam: Ved denne lejlighed har jeg kun lyst til at komme med nogle få bemærkninger om to principielle problemer. Det ene er det forhold, at vi her, som i en række andre møder i begyndelsen af folketingsåret, behandler genfremsatte lovforslag. Det er jo i høj grad et levn fra den tid, da en folketingssamling kun omfattede en mindre del af kalenderåret. Jeg synes, at tiden kunne være inde til, at man overvejede, om sagerne ikke simpelt hen kunne ligge, således at man kunne få et kontinuert arbejde året igennem med en række af disse lovforslag, ikke mindst på de store, saglige områder, som det jo ofte er, hvor man ikke bliver færdig i et enkelt folketingsår, og hvor der er brug for et virkelig stort arbejde fra udvalgets side. Man kunne måske herved også spare nogen tid i salen her i begyndelsen af folketingsåret.

Det andet spørgsmål, som jeg ville rejse, er spørgsmålet om de 14—18-åriges stilling i dette lovforslag! Hele det første afsnit handler jo om ungdomsskolen netop for denne aldersklasse. Det forekommer mig, at vi her på en underlig måde slæber bag efter udviklingen, eller rettere sagt at vi ikke i tilstrækkelig grad er villige til at tage det spring fremad i en ny undervisnings- og uddannelsessituation, som situationen kræver.

Vi står formodentlig over for indførelsen af en længere undervisningspligt, og det forekommer mig, at det i denne forbindelse er ganske overordentlig væsentligt, at man ser hele strækket fra 7 til 17-18 år under ét, at man altså ser det som en samlet undervisningsopgave, hvor man kan placere det forskellige stof på de rette alderstrin på en bedre måde, end det sker i øjeblikket. Jeg tror derfor, det er vigtigt, at man hurtigt kommer i gang med en undersøgelse af problemerne og en udbygning af ung-

domsundervisningen på en sådan måde, at dens karakter også får indflydelse på hele folkeskoléperioden. Et samlet syn for hele denne aldersgruppe fra 7 til 17-18 år er væsentligt nu, og jeg er bange for, at vi ved stadig væk at køre videre med 14 års skellet, som vi har mellem folkeskolen og ungdomsskolen, forsinker en udvikling, som burde kunne komme længere frem meget hurtigt.

Udvalget er jo midt i et stort arbejde, og jeg håber som andre ordførere, at dette arbejde kan blive færdigt så betids, at loven kan træde i kraft til næste efterår. Hvis vi ikke bliver færdig på den tid, er loven forældet, så skal vi begynde forfra, og det ville jo være højst ubehageligt.

Svend Haugaard: Der er i vide kredse i befolkningen stor interesse for det lovforslag om fritidsundervisning, som her fremsættes for anden gang; man tør vel også sige, at der er en lille smule utålmodighed. Dette har vi fået indtryk af gennem de mange deputationer, der har ønsket at tale med udvalget, og desuden gennem artikler og udtalelser hele landet over. Man venter sig meget af loven og var vel nok lidt skuffet over, at det ikke lykkedes at blive færdig i den forrige samling. Jeg vil dog mene, at man så havde skruet forventningerne lidt for stærkt op, idet et så omfattende lovforslag ikke kunne forventes færdiggjort inden for den forholdsvis korte tid, der var til rådighed.

Nu tager vi altså fat igen og ikke forfra, men dér, hvor vi slap i juni, og jeg tør på det radikale venstres vegne love velvilje til så hurtig behandling, at loven kan komme til at virke og få betydning fra næste sæson.

Om vor principielle stilling til lovforslaget vil jeg i øvrigt henvise til mine bemærkninger i forbindelse med den første fremsættelse, men der er dog et par ting, jeg gerne vil understrege eller belyse lidt nærmere.

Den stærke konkurrence om eleverne giver sig mange steder uheldige udslag, både for eleverne og for samfundets økonomi. Jeg mener, det vil være rigtigt, at der i alle kommuner med flere initiativer blev gennemført en fælles henvendelse til de vordende elever, ledsaget af en indmeldelsesblanket, hvorpå man kan vælge fag og meddele, hvilket oplysningsforbund man